

Η μάχη με τους ανεμόμυλους

του Μιχαήλ Θερβάντες

Ο Δον Κιχώτης ήταν ένας άρχοντας πολύ φτωγός σε λεφτά αλλά ηλούσιος σε φαντασία. Ζούσε στην Ισπανία, στην ζακουσμένη επαρχία της Μάντσα. Όταν έφτασε σε ηλικία 50 χρόνων, αποφάσισε να κλειστεί σ' ένα δωμάτιο και άρχισε να διαβάζει ιπποτικά μυθιστορήματα. Έφτασε να νομίζει ότι όλα αυτά που διάβαζε γίνονταν πραγματικά. Επηρεάστηκε τόσο, που αποφάσισε να γίνει κι αυτός ιππότης και να ζήσει περιπέτειες.

Ο Δον Κιχώτης πέρασε δεκαπέντε μέρες στη βολή του σπιτιού του, και ασχολιόταν με τις υποθέσεις του, χωρίς τίποτα να δείχνει ότι ήθελε να ζαναρχίσει τις τρέλες του. Όλο αυτό το διάστημα κουβέντιασε πολύ με το γεωργό, το χωριανό του, έναν καλοκάγαθο άνθρωπο, αλλά χωρίς πολύ μυαλό στο κεφάλι του. Από τα πολλά που του είπε, τις τόσες υποσχέσεις που του έκανε, στο τέλος έπεισε το δύστυχο χωρικό να μπει στη δούλεψή του ως ιπποκόμος.

Ανάμεσα στα άλλα, του έλεγε ο Δον Κιχώτης, πως αν ερχόταν μαζί του με την καρδιά του, γιατί - ποιος ξέρει - όλο και θα του τύχαινε κάποια περιπέτεια από την οποία θα έβγαινε νικητής, θα τον διορίζε διοικητή σε ένα νησί. Με αυτήν, αλλά και με πολλές άλλες υποσχέσεις, ο Σάντσο Πάνσα, έτσι λεγόταν ο χωρικός, άφησε γυναίκα και παιδιά και πήγε ιπποκόμος του Δον Κιχώτη.

Ο Δον Κιχώτης βάλθηκε να βρει χρήματα. Αφού πούλησε κάποια πράγματα, έβαλε ενέχυρο κάποια άλλα, και ξεπούλησε τα υπάρχοντά του όσο-όσο, συγκέντρωσε ένα σημαντικό χρηματικό ποσό. Ύστερα, ανακοίνωσε στο Σάντσο Πάνσα τη μέρα και την ώρα που θα ξεκινούσαν, ώστε να πάρει μαζί του ο, τι του ήταν απαραίτητο. Πάνω απ' όλα του είπε να πάρει προμήθειες για το ταξίδι. Εκείνος δέχτηκε και, μάλιστα, του είπε πως μπορούσε να φέρει και το γαϊδούρι του που ήταν πολύ καλό, γιατί ήταν συνηθισμένο στα μεγάλα ταξίδια.

Χωρίς να αποχαιρετήσει τη γυναίκα του και τα παιδιά του ο Σάντσο Πάνσα, όπως ούτε και ο Δον Κιχώτης την οικονόμο και την ανεψιά του, βγήκαν νύχτα από το χωριό χωρίς να τους δει κανείς. Έκαναν πολύ δρόμο, μέχρι να βεβαιωθούν ότι κανείς δε θα τους έβρισκε, όσο και να τους έφαχνε, ώσπου στο τέλος ξημέρωσε. Πήραν το δρόμο τους κουβεντιάζοντας, όταν είδαν στον κάμπο καμιά τριάντα με σαράντα ανεμόμυλους.

Ο Δον Κιχώτης, μόλις τους αντίκρισε, είπε στον ιπποκόμο του: - Η τύχη οδηγεί τα βήματά μας. Βλέπεις εκεί φίλε μου Σάντσο Πάνσα, τριάντα, ίσως και λιγότερους, τεράστιους γίγαντες που ενάντια τους θα πολεμήσω και θα τους πάρω τη ζωή;

- Μα ποιους γίγαντες; είπε ο Σάντσο.

- Εκείνους εκεί κάτω, δεν βλέπεις; απάντησε ο αφέντης του, , μερικοί μάλιστα έχουν χέρια μακριά ίσα με δυο λεύκες.

- Κοιτάζτε αφέντη μου, - παρατήρησε ο Σάντσο — εκείνα εκεί κάτω που φαίνονται έτσι δεν είναι γίγαντες, αλλά ανεμόμυλοι, και αυτά που μοιάζουν με χέρια είναι τα φτερά του που, καθώς ο άνεμος τα χυρίζει, κάνουν τη μυλόπετρα να αλέθει.

- Πώς φαίνεται ότι δεν έχεις ιδέα από περιπέτειες! Αυτοί εκεί είναι γίγαντες και, αν φοβάσαι, πήγαινε στην άκρη να προσευχηθείς, όσο θα δίνω την άνιση μάχη ενάντια τους. Και με αυτά τα λόγια, σπιρούνιασε το Ροσινάντη χωρίς να δίνει σημασία στις φωνές του ιπποκόμου.

Ήταν τόσο πεισμένος ότι οι ανεμόμυλοι ήταν γίγαντες, που δεν το κατάλαβε ούτε καν, όταν τους ηλυσίασε. Στο μεταξύ, τους φώναζε:

-Μη φεύγετε δειλά και άνανδρα ηλίσματα, ένας και μόνο ιππότης σάς επιτίθεται! Εκείνη τη στιγμή σκώθηκε αέρας, τα μεγάλα φτερά των ανεμόμυλων άρχισαν να κινούνται και βλέποντάς το αυτό ο Δον Κιχώτης είπε:

- Ε λοιπόν, και περισσότερα από το Βριάρεω χέρια να κινήστε, θα το ηληρώστε!

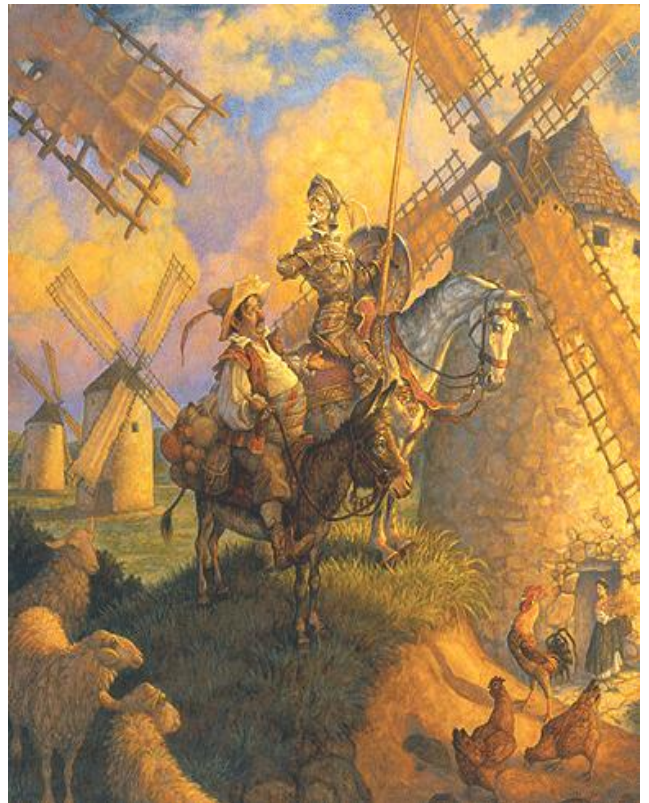
Και με αυτά τα λόγια, πιστεύοντας πως η κυρά του η Δουλοινέα, όπως την είχε ικετεύσει, θα του συμπαραστεκόταν σε εκείνη τη δύσκολη στιγμή, καλύφθηκε καλά με την ολοστρόγγυλη λεπτή του ασπίδα, κατέβασε οριζόντια τη λόγχη, κάλπασε με όλη του τη φόρα και όρμησε με δύναμη πάνω στον πρώτο ανεμόμυλο που βρέθηκε μπροστά του.

Έδωσε ένα χτύπημα με τη λόγχη του στο φτερό του ανεμόμυλου, αλλά ο αέρας το μετακίνησε με τόση ορμή που έσπασε στα δυο τη λόγχη και ζεπέταξε μακριά στα χωράφι άλογο και καβαλάρη. Ο Σάντσο έτρεξε με το γαϊδαρό του όσο πιο γρήγορα μπορούσε, για να βοηθήσει τον αφέντη του, αλλά, όταν έφτασε στο μέρος όπου είχε πέσει, ο Δον Κιχώτης δεν μπορούσε να κουνήσει.

- Ο θεός το ξέρει, είπε ο Σάντσο, μια ώρα δεν φώναζα στην ευγένειά σας να προσέξει καλά τι κάνει, γιατί δεν ήταν γίγαντες, αλλά ανεμόμυλοι;

- Πάψε φιλε μου Σάντσο, απάντησε ο Δον Κιχώτης, τα πράγματα στον πόλεμο, περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, αλλάζουν διαρκώς. Και μάλιστα, όσο το σκέφτομαι, τόσο πειθομαι ότι εκείνος ο μάγος ο Φρεστώνας μεταμόρφωσε αυτούς τους γίγαντες σε ανεμόμυλους για να μου στερήσει τη δόξα που θα κέρδιζα αν τους νικούσα. Όμως δεν θα καταφέρουν τίποτα τα φθονερά του μάγια απέναντι στην καλσύνη του σπαθιού μου!

Και με τη βοήθεια του Σάντσο καβάλησε και πάλι το άλογό του. Εκείνη τη νύχτα την πέρασαν ανάμεσα στα δέντρα. Μάλιστα ο Δον Κιχώτης έκοψε και ένα κλαδί από κάποιο δέντρο και στην άκρη του έμπηξε τη μεταλλική αιχμή από τη λόγχη του που είχε σπάσει. Δεν έκλεισε μάτι όλη τη νύχτα ο Δον Κιχώτης, καθώς η σκέψη ήταν στην κυρά του τη Δουλοινέα. Αντίθετα, ο Σάντσο, που είχε γεμάτο το στομάχι του, κοιμήθηκε μονορούφι.

Αραβστηριότητες

1. Να υπογραμμίσετε τα ρήματα που πρέπει να αλλαχθούν για να μετατρέψετε το παρακάτω κείμενο σε παροντικούς χρόνους.

«Ο Δον Κιχώτης ήταν ένας άρχοντας πολύ φτωχός σε λεφτά αλλά πλούσιος σε φαντασία. Ζούσε στην Ισπανία, στην ξακουσμένη επαρχία της Μάντσας. Όταν έφτασε σε ηλικία 50 χρόνων, αποφάσισε να κλειστεί σ' ένα δωμάτιο και άρχισε να διαβάζει ιπποτικά μυθιστορήματα. Έφτασε να νομίζει ότι όλα αυτά που διάβαζε γίνονταν πραγματικά. Επηρέαστηκε τόσο, που αποφάσισε να γίνει κι αυτός ιππότης και να ζήσει περιπέτειες.»

2. Υπογραμμίστε τα ρήματα και αναγνωρίστε την έγκλιση, το πρόσωπο και τον χρόνο στα οποία βρίσκονται.

	Έγκλιση	Πρόσ.	Χρόνος
α) Χτες δεν πήγα πουθενά.
β) Να περιμένεις την σειρά σου!
γ) Βοήθησέ τον!
δ) Μόλις είχαν αποκοιμηθεί.
ε) Σκεφτόμασταν διαρκώς τα λόγια του.
στ) Θα έχουν φύγει μέχρι τότε.
ζ) Θα διαβάζετε περισσότερο εφέτος;
η) Πότε θα ασχοληθείτε με το θέμα μου;
θ) Αυτός έχει γυρίσει όλον τον κόσμο.
ι) Να κοιμάσαι νωρίς το βράδυ.

3. Συμπληρώστε τις φράσεις με: τον, των, της, τις.

..... κιβωλίας γραφείων άνθρωπο
..... δρόμο βρύσης χαλιών
..... μπογιές πηγαδιών άνεμο

4. Γράψτε τις παρακάτω φράσεις στην αντίστοιχη πτώση του άλλου αριθμού.

- α) οι φαρδείς δρόμοι..... β) των διεθνών συνθηκών.....
γ) της πορτοκαλί τσάντας..... δ) τους παχείς ανθρώπους.....
ε) την διαρκή ενημέρωση.....

5. Να υπογραμμίσετε τα επιρρήματα στο παρακάτω κείμενο και να τα γράψετε στον πίνακα που ακολουθεί, στην σωστή στήλη.

Αύριο θα πάμε εκδρομή κάπου που δεν έχουμε ξαναπάει ποτέ. Επειδή θα είναι μακριά από το σπίτι, λέμε να ξυπνήσουμε αρκετά νωρίς. Δεν θα ντυθούμε πολύ χοντρά. Έτσι κι αλλιώς φαίνεται πως θα κάνει ζέστη. Το μέρος που θα πάμε είναι ερημικό. Θα είμαστε πολλοί φίλοι μαζί, βέβαια, οπότε δεν ανησυχούμε καθόλου.

ΤΟΠΙΚΑ (πού;)	ΧΡΟΝΙΚΑ (πότε;)	ΤΡΟΠΙΚΑ (πώς;)	ΠΟΣΟΤΙΚΑ (πόσο;)	ΒΕΒΑΙΩΤΙΚΑ, ΑΡΝΗΤΙΚΑ

6. Συμπληρώστε τα κενά με —είτε, —είται, —είστε, —ήστε

α. Κοιμηθ..... τώρα. Είναι αργά!

β. Μην απομακρυνθ..... . Μπορεί να χαθ..... .

γ. Αυτό το μηχάνημα είναι παλιό. Δεν χρησιμοποι..... πια.

δ. Ο Γιώργος θεωρ..... πολύ καλός στην δουλειά του.

ε. Όταν κάνετε ποδήλατο, πρέπει να κιν..... προσεκτικά στην άκρη του δρόμου.

στ. Όλη την ώρα ασχολ..... με τα δικά σας! Ενδιαφερθ..... λίγο και για τους άλλους!

ζ. Χρησιμοποι..... με προσοχή το διαδίκτυο, για να μην μηλεχτ..... σε κανέναν ύποπτο ιστότοπο.

